

(Goos) anbefalede jo i det hele Sagen. Han havde en Del Tvivl, af hvilke forstellige kunne være berettigede; men da vi ere enige i Konklusionen, skal jeg ikke komme ind paa de forskellige Punkter. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, at jeg allerede, da jeg havde Ordet først her i Salen, bemærkede, at som Supplement hertil er en billig Alderdomsforsørgelse, det vil altsaa sige en Livsforsikring, ønskelig. Vi have jo før været inde paa Tanker i den Retning, det er en Ting, jeg har vedkendt mig, og jeg tilføjer, at naar man har gjort dette for de mest trængende, saa kan man tage Anstand paa det andet Spørgsmaal og gaa over til at undersøge det, det kræver en meget nøje og omfattende Undersøgelse. — Naar et andet æret Medlem her har nævnt, at man tidligere havde forsøgt den Vej, ogsaa fra Regeringens Side, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at det Forsøg var den Gang begrænset, det var bestemt begrænset, i Tallet ved Midlerne, man havde, det var for saa vidt indskrænket, at det vedkendte sig kun at være et Forsøg. Det kunde kun komme et vist begrænset Antal til Gode, nemlig til den Tid, da de vedkommende bestemte Beløb vare beslaglagte; naar man skulde komme til en Løsning heraf, maatte man gaa en helt anden Vej, og det er naturligvis langt vanskeliggere. Iøvrigt vil jeg til Dels give det ærede 3dje Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) Ret, naar han sagde, at det næste Skridt vil ikke blive saa let. Det første Skridt er det letteste, nemlig at gøre noget for de absolut trængende, af hvem der altsaa vel kan fordres en vis Selvstændighed, men ikke Tilskud fra dem selv. Det næste Skridt er ikke saa let, af den simple Grund, som det ærede Medlem rørte ved, og som jeg skal udtrykke nærmere, at i den næringsdrivende Klasse boende i By og paa Land vil der ikke være stor Oplagthed eller Lust til at oplægge eller binde Penge for Alderdommen. Der vil være større Tendens til at benytte Midlerne til at sætte sig i Vej med, til at virke med, det ligger i hele Næringsdriftens Natur; man ønsker i de yngre Aar først og fremmest en Kapital til at grunde sin Fremtid paa, man ønsker at anvende det, man har, paa den Maade, at man sikrer sin Fremtid gennem sin Næringsvej, og jeg tror, at det er et godt Synspunkt. Derfor tillader jeg mig at mene, at en Livsforsikring ad den Vej ligger mere for Folk, der have faste Indtægter, Bestillingsmænd o. s. v., der sidde i en vis bestemt Vej, og se visse bestemte Gageafgifter for sig, og derfor ikke behøve at tænke paa mulig større eller mindre Erhverv. Jeg tror derimod som sagt

ikke, at det ligger for de næringsdrivende. Jeg vil derfor sige straks, at det er ganske vist en Tanke, man maa arbejde paa, men jeg tror ikke, det er muligt at udrette betydeligt lige over for de næringsdrivende ad den Vej.

Et af de første ærede Medlemmer, der havde Ordet i Dag, det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts (Mourier-Petersen) vilde ikke slutte sig til Lovforslaget; efter hans Motivering kan jeg meget godt forstaa, at han ikke vil kunne det. Men jeg vil dog værge mig imod, at dette skulde være et Skridt henimod det socialistiske System, hvilket ogsaa det ærede Medlem for Rjøbenhavn (Knudsen) mente. Fordi man lige overfor de absolut trængende stiller sig saaledes, at man kræver en vis Selvstændighed, derfor er det ikke sagt, hvorledes man vil stille sig paa anden Maade. Det ærede Medlem (Knudsen), der udtalte sig saaledes, tager fejl, naar han vil tillægge sig og sit Parti Mæren af, at man er kommen ind paa det. Nej, man er kommen ind paa det, fordi man har fundet det rigtigt og forsvarligt, og det, man finder saaledes, vil man altid gøre fra Regeringens Side, uden Hensyn til, hvad man mener fra den ene eller den anden Side. Det ærede 3dje Medlem for 11te Kredts mente, at Blikket kunde stærkes paa Grund af den socialistiske Agitation; det benægter jeg aldeles ikke; jeg har sagt det gentagne Gange i Folketinget, og det vedkender jeg mig, men heller ikke mere. Da jeg først i Dag havde Ordet, tillod jeg mig at nævne, at der var Forslag oppe i lignende Retning i 1874—1875 med ganske svage Stønk af Selvhjælp; den Gang sad jeg sammen med det ærede 3dje Medlem for 11te Kredts i Udvalg desangaaende — det ærede Medlem mindede ogsaa om dette — paa den Tid eksisterede de Herrer's Ibeer ganske vist nok, men de havde ikke som nu Indvirkning paa Lovgivningen, og de vare ikke Deltagere i lovgivende Forsamlinger, saa jeg tror, jeg kan sige, at Grundtankerne, der ligge i dette Forslag, ere ældre end de Herrer's Deltagelse i Politikken.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts var ogsaa bange for, at alle Selvhjælpsbestemmelser skulde blive slaede ned, og at Belgørenheden skulde svækkes, særlig lige over for ældre Personer. Det tror jeg ikke, og jeg tror, at det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts (Bjerre) har i den Retning et rigtigt Syn, idet han siger, at det, der passer for nogle, passer ikke for alle. Der er mange som, selv om de kunde trænge til det — og det er jo den eneste Betingelse, der stilles — dog alligevel ikke ville lade sig